

SERÜVEN PEŞİNDE

İSTANBUL'DA TEHLİKE

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

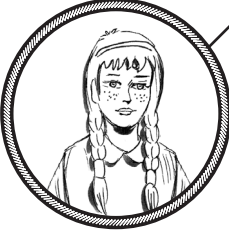
DİZİNİN KAHRAMANLARI

UFUK

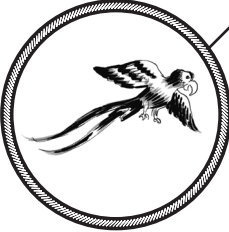
Ailenin en küçüğü olduğu için herkes onu Ufaklık diye çağırır. On üç yaşında, üstün atletik özelliklere sahip, serüven düşkünü bir gençtir. Bilim ve tekniğe delicesine tutkundur. Zekâ oyunlarında ve her türlü doğa sporunda son derece yeteneklidir. En büyük ilgisi, kimsenin üstesinden gelemediği gizleri çözmektir.

GİZEM

On iki yaşında, konuşkan ve cana yakın bir kızdır. Almanya'da büyümüştür. Hiç görmediği annesini bulmak için Türkiye'ye gelince, yolları Ufaklık'la kesişmiştir. Bir erkek çocuk kadar cesur ve ataktır. Tehlikeli serüvenlere atılmaya bayılır, ama işler kötüye gittiğinde karşısındakini suçlamaktan da geri kalmaz.

GEVEZE

Ufaklık'ın can yoldaşı, konuşkan mı konuşkan, Makao türü, çok renkli bir Amazon papağanıdır. Yetişkinler inanmasa da o her söyleneni anlar.

DİZİNİN KAHRAMANLARI

KIZIL EJDER

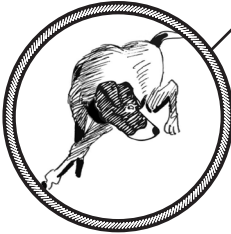
Kızıl Ejder, Aydın Beyin babasından kalma, 1963 model bir Porche (Porş) 911'dir. İki yüz elli beygirlik, 6 silindirli motora sahiptir. Aydın Bey onun dış görünüşünü korumuş, ancak çağının ilerisinde pek çok yeni özellik kazandırmıştır. Kızıl Ejder, yüz kilometre hıza 3.7 saniyede ulaşabilmekte, saatte beş yüz elli kilometre hız yapabilmektedir. Güneş enerjili akülerle çalışan bu arabanın en büyük özelliği, istendiğinde sürücüye gereksinme duymadan, "Kızıl Ejder" adındaki bilgisayar robotu tarafından yönetilebilmesidir.

ÇİTA

Gizem tarafından daha bebekken alınıp büyütülmüş, Makak türü, küçük ve ürkek bir maymundur. Ama dostları söz konusu olduğunda bir goril kadar cesur ve saldırgan olmasını da bilir.

MİNİK

Ufaklık tarafından bir denizci olarak eğitilmiş, aslan kadar yürekli, Juck Russel terrier türü küçük, kahverengi lekeli beyaz bir köpektir.

Ođluma,
Bu diziyi ilgi ve heyecanla izleyerek
beni yreklendirdiđi için...

GARİP BİR KAZA

Ufaklık, teknoloji harikası cep telefonuna kavuşmak için sabırsızlıktan çıldırıyordu. Bu yüzden de, bisikletinin pedallarına bastıkça basıyordu. Onun peşi sıra gelen Gizem, sonunda dayanamadı. "Biraz yavaş ol ama Ufaklık!" diye bağırdı. "Yetişemiyorum sana artık."

O sabah karneler verilmiş ve okul erken dağılmıştı. Ufaklık da bundan yararlanıp, Bilim Teknik dergisinde gördüğü cep telefonunun satışa sunulup sunulmadığını öğrenmek için mağazayı aramıştı. Mağaza yetkilisi ona, "Bu modelden, kişiye özel gönderilmiş tek bir örnek var beyefendi!" demişti. "Adınızı öğrenebilir miyim?"

Ufaklık da boş bulunmuş, adını söyleyivermişti. O zaman yetkili de, "Evet!" demişti. "Şu anda önümde, Ufuk Başarır adına yollanmış son model bir SOONY cep telefonu duruyor. Telefonun bedeli, sipariş verilirken merkezimize ödenmiş. Bu yüzden kimliğinizle birlikte bize kadar gelmeniz yeterli."

Ufaklık da o anda, "Sevgili babacığım..." diye aklından geçirdi. "Ona karne armağanı olarak bir cep telefonu almaya söz vermişti." Fakat işin açıkçası, böyle gelişmiş bir modeli aklının ucundan bile geçirmemişti. Doğrusu bu, çok hoş ve beklenmedik bir hediyeydi.

Ufaklık, sevincini Gizem'le paylaşmadan edemedi. Sonra da bisikletine atladığı gibi onunla birlikte bu harika telefonu almak üzere yollara düşüverdi. Satış mağazasının bulunduğu Galleria Alış Veriş Merkezi görüldüğünde, o içine sığmaz bir hâldeydi. Beş dakika sonra düşlerindeki cep telefonunu alıp kullanabilecekti. Düşünceleri, ardından gelen bir çığlıkla aniden kesildi. Gizem, "Arabaya dikkat et Ufaklık!" diye bağırıyordu. "Önündeki araba..."

Ufaklık, Gizem'in bu uyarısıyla başını asfalttan kaldırdı. Önündeki arabaya baktı. Bir süredir ardında yol aldığı beyaz Jaguar, şahlanan bir at gibi arka lastiklerinin üzerinde havaya dikilmişti. Üstelik neredeyse üzerine devrilmek üzereydi. O anda yapılabilecek tek bir şey vardı. O da bunu yaptı. Kendini bisikletiyle birlikte, yolun hemen sağındaki çiçeklerin içine attı. Sonra da koşup yanına gelen Gizem'le birlikte, olup bitenleri izlemeye başladı.

Jaguar, birkaç salise içinde asfalta tepe taktak düşmüş ve ardından gelen arabaların üzerine doğru sürüklenmeye başlamıştı. Şimdi Sahil Yolu'nda gerçek bir can pazarı yaşanmaktaydı. Üç sıra hâlinde ilerleyen arabalar, üzerlerine savrularak gelen bu ters dönmüş araç karşısında ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

Çoğu direksiyonu sağa ya da sola kırarak kaçınılmaz bir çarpışmadan kurtulmaya çalışıyor, fakat bu kez de birbirlerine çarpıyorlardı. Olanca gücüyle frene abanıp durmaya çalışınlarsa, arkalarından gelenlerin kendilerine çarpmasından kurtulamıyorlardı.

Bir anda her yer; üst üste binmiş, sağa sola savrulmuş, yan yatmış, ters dönmüş arabalarla dolmuştu. Çarpışan onlarca arabanın çıkardığı gümbürtü; acı fren seslerine, korna gürültülerine ve çığlıklara karışarak tüyer ürpertici bir gerilim müziği oluşturuyordu.

Çevreleri çok geçmeden; çarpılan, devrilen arabalardan dışarıya fırlayan kimi yaralı onlarca insanla doldu. Bağırıp çağırınlar, donup kalanlar, çığlık ata ata ağlayanlar, arabalarından çıkamayan yakınları için yardım çağırınlar... Ufaklık hemen 154'den Trafik İmdat'ı ve 122'den Acil Servis'i arayarak kazayı bildirdi ve yardım istedi.

Neyse ki trafik polisleri hemen geldi. Onların ardından da cankurtaranlar, çekiciler ve itfaiye görevlileri... Hepsi elbirliğiyle ve tam bir uyum içinde kazaya uğrayanların yardımına yetişti. Yaralıları; cankurtaranlarla, çevredeki hastanelere taşıdı durdu. Fakat ne yazık ki, beyaz Jaguar'daki adamın böyle bir şansı yoktu. Zavallının yüreği, daha araba devrildiği o ilk anda durmuştu.

Kazayı araştıran trafik polisleri bir şeye çok şaşıyordu. Devrilen Jaguar'ın ön kısmında, sanki bir insana çarpmış gibi çöküntü oluşmuştu. Fakat tüm görgü tanıkları, arabanın bir yere çarpmadığını söylüyordu. Üstelik o bölgede yaralı veya ölü de yoktu. Lâstiklerin dördü de sağlamdı. Peki o zaman, asfalt yolda normal bir hızda ilerleyen koca otomobil, nasıl oluyordu da bir anda havaya dikilip gerisingeri devriliyordu? Ufaklık'la Gizem de, olayı en yakından gören kişiler olarak buna bir türlü akıl erdiremiyordu.

Kazaya uğrayan arabalar ardi ardına çekicilerle taşıdı ve yol çok kısa bir zamanda trafiğe açıldı. Sanki az önce, orada böyle bir kaza yaşanmamıştı. Çocuklar da bisikletlerine atlayıp yeniden Galleria'ya doğru yola çıktılar. Fakat ne o eski heyecanları ne de sevinçleri kalmıştı.

Bisikletlerini, alış veriş merkezinin otoparkına bırakıp içeriye girdiler. Gidecekleri yer, binanın ikinci katındaydı. Yürüyen merdivenlerden çıkıp mağazayı buldular. Ufaklık, yetkili kişiye kendini tanıtip kimliğini uzatınca, adam şaşırdı. "Fakat siz..." diye mırıldandı. "Ne kadar da gençsiniz."

Adam, Ufaklık'ın verdiği kimliği, kimlikteki resmi ve Ufaklık'ı bir süre dikkatle inceledi. Ardından, "Lütfen beni izleyin!" diyerek mağazanın arka bölümündeki odasına doğru ilerledi. İçeriye girer girmez, oturmaları için onlara yer gösterdi. Sonra da, çalışma masasının altındaki gizli kasayı açarak çıkardığı paketi Ufaklık'a verdi. Verirken, "İşte teknoloji harikası cep telefonunuz..." dedi. "Bize merkezden yapılan uyarı gereği; bundan böyle ne ben sizi tanıyorum, ne de siz beni... Birbirimizi ve bu paketi tamamen unutuyoruz."

Ufaklık da, Gizem de adamın bu garip davranışlarına bir anlam veremediler. Şimdi, bu da ne demekti? Yoksa Ufaklık'ın babası, armağanına biraz da heyecan katmak için, böyle sıra dışı bir sunuş mu düzenlemişti? Bu hiç de Kemal Başarır'a uyan bir davranış değildi. Fakat çocuklar, bozuntuya vermediler. Ufaklık, adamın gizemli tavırlarını taklit ederek, "Siz hiç kaygılanmayın bayım!" dedi. "Ne sizinle karşılaştık, ne de sizden bir şey aldık. Hatta biz, buraya hiç uğramadık."

Daha mağazadan dışarıya adımını atar atmaz, Gizem kıkırdayarak, "Bu da neyin nesiydi böyle Ufaklık?" dedi. "Yoksa adam kaçığın biri mi?"

Ufaklık da gülerek, "Bilemiyorum Gizem, ama..." dedi. "Adamın o davranışları, nedense telefonumu görmek için bende delice bir merak uyandırdı. Haydi! Biraz çabuk olalım. Bir an önce köşke varıp şu cep telefonuna bakalım. Yoksa meraktan bu kez de ben çıldıracağım."

Çocukların bisikletlerine binmeleriyle köşke varmaları bir oldu. Bahçeyi bir solukta aşıp kapıya vardılar. Köşkte, alışılmadık bir sessizlik vardı. Minik, onları bahçe kapısında havlayarak karşılamamış, Gizem'in çaldığı sokak kapısınıysa açan kimse olmamıştı.

Ufaklık cebinden anahtarlığını çıkarırken, "Annem, Minik ve Geveze'yle birlikte yazlığa gidecekti." diyerek durumu Gizem'e açıklamaya girişti. "Önden gidip evi hazırlayacakmış. Temizlik, düzen, falan işte! Bugün karneyi aldık ya, biz de akşama babamla birlikte gideceğiz."

Merdivenleri birbirleriyle yarışarcasına tırmanıp kendilerini Ufaklık'ın odasına attılar. Ufaklık, paketi sabırsız hareketlerle açtı; cep telefonunu çıkardı. O anda bu telefon, onun için dünyanın sekizinci harikasıydı. Hemen eski telefonunun sim kartını çıkarttı. Bunu, yeni telefonuna takacaktı. Fakat o da ne? Telefonda zaten bir sim kart vardı.

Çocuk, "Bu çift sim kartlı telefon ya..." diye açıkladı. "Demek ki ikincisi, kuruluşun armağanı... Hem biliyor musun? Bu telefon, iki hattan da çağrı alabiliyor. O anda hangisiyle istersen onunla görüşebilirsin. Dilersen ikisiyle birden tabi ki... Üstelik 4.5G görüntülü iletişimle..."

Ufaklık, telefonunun tüm özelliklerini zaten dergiden daha önceden okuyup yutmuştu. Şimdi bir yandan onu deniyor, bir yandan da Gizem'e göstererek bilgi veriyordu. "Bak..." diyordu. "Bu çizilmez kristal ekrân dokunmatik... İstedğin her menüye yalnızca küçük bir dokunuşla girebilir, istediğin her işlemi yapabilirsin.

Bu, 12 MP flâşlı kamera sözcgelimi... Tıpkı iyi bir fotoğraf makinesi gibi nitelikli resim çekmeye olanak tanıyor. Navigasyon yazılımıyla trafikte sıkıntıya son... Windows Mobile işletim sistemiyle kablosuz internet girişi... Televizyon... USB ile bilgisayar bağlantısı... Bluetooth... Üç bant radyo... Walkman müzik çalar... 32 GB micro sd hafızasıyla sınırsız olanaklar... Bu da, DivX formatında video görüntüleme... Hey! Fakat bu da ne?" Ufaklık'ın video oynatma simgesine dokunmasıyla birlikte, önceden kaydedildiği anlaşılan bir çekim, ekrana gelivermişti.

Çocuk şaşkınlık içinde, "Şuraya baksana Gizem!" diyerek cep telefonunun ekranını, arkadaşının da rahatça izleyebileceği bir konuma getirdi. "Anlaşılan bize bir de video çekim örneği yollamış bunlar."

Görüntüde dev bir tır, ıssız bir yolda adeta uçuyordu. Hız göstergesinde ibre, 150 ile 160 km arasında oynuyordu. Tırın tam arkasından ikisi erkek, ikisi bayan tam dört kişi koşuyordu. Bacakları bir makine düzeniyle, büyük bir hızla gidip geliyordu. İnanılmaz olan; bunların tırdan uzaklaşacakları yerde, ona giderek yaklaşıyor olmalarıydı. Daha da inanılmazı, kısa bir süre sonra bunu başarmalarıydı. Şimdi de, o koca tırı durdurmak için çabalıyor, tır kasasının kenarlarına yapışmış, olanca güçleriyle asılıyorlardı.

Tır sürücüsü, bütün bu olup bitenleri yan aynalardan gözlüyordu. Yaşadığı korku, gözlerinden açıkça okunabiliyordu. Kendisini durdurmaya çalışanlardan kurtulabilmek için bir fren, bir gaz yapıyor; ardından sağ ayağının olanca gücüyle gaz pedalına abanıp hızını artırmaya çalışıyordu. Fakat bütün çabaları hep sonuçsuz kalıyordu.

Motor zorlanıyor, tırın asfalta sürtünerek dönen lâstiklerinden havaya dumanlar yükseliyordu. Fakat adamcağız bir türlü kendisini durdurmaya çalışan bu adamlardan kurtulamıyordu. İşin daha da kötüsü, araç gittikçe yavaşlıyordu. Bir süre sonra kaçınılmaz olarak duracaktı.

Tır sürücüsü, onlardan bu şekilde kurtulamayacağını sonunda kavradı. Torpido gözünü açıp buradan aldığı tabancayla birlikte yarı beline kadar camdan sarktı. Direksiyonu bırakmış, kendisini durdurmaya çalışan bu inanılmaz dörtlüye kurşun yağdırmaktaydı. Anlaşılan, onları vurup kurtulmayı umuyordu. Fakat bu umudu da boştu. Attığı kurşunlar bu adamlara işlemiyor; atılan her mermi, çelik bir duvara çarpmış gibi sağa sola sekiyordu.

Bütün bu görüp yaşadıkları, tır sürücüsünü umutsuzluğa düşürmüş olmalıydı. Adam anî bir kararla tırın kapısını açıp kendini dışarıya attı. Fakat bu sırada farkına bile varmadan aracın direksiyonunu sağa kırmıştı. O, yolun solundaki çalılıkların arasına yuvarlanırken; o koca tır da, hemen sağdaki uçuruma yöneldi. Göz açıp kapayana kadar da, taklalar ata ata yarın dibini bulmakta gecikmedi.

Parçalanan tırdan yayılan göz kamaştırıcı ışımanın ardından kulak zarını çınlatan bir patlama işitildi. Tırdan kopan bazı parçalar yola kadar fırlayıp düşerken, uçurumun dibinde kalan ana gövde; inanılmaz bir biçimde yanıyordu. Araç kalıntısından yükselen kızıl - mavi alevler, neredeyse buldukları yere kadar ulaşıyordu.

Fakat ne uçurumun derinliği, ne de gökyüzüne doğru yükselen alevlerin çevresine verdiği dayanılmaz sıcaklık, bu dörtlüyü durdurmaya yetmedi. Şimdi, üzerlerindeki giysileri tutuşturan alevlere aldırmaksızın uçurumdan aşağılara doğru inmekteydi. Sonunda, tırın yanına ulaşmayı başardılar. O yakıcı alevlerin içine kaygısızca girip çıkıyor, dağılıp parçalanan tırın kalıntıları arasında dolaşarak aradıkları bir şeyi bulmaya çalışıyorlardı.

Sonunda amaçlarına ulaşmış olmalıydı ki, alevlerin arasından çıktılar. Tıpkı birer keçi gibi, çevik sıçrayışlarla yamaçtan yukarıya doğru tırmanmaya başladılar. Yola ilk ulaşan ikilinin elinde, birer kulpundan tuttıkları uzunca bir madenî kutu vardı. Bu kutuyu, ulaştıkları başarının mutluluğuyla havaya doğru kaldırdılar.

Çok geçmeden arkalarından gelen diğer ikili de onlara katıldı. Şimdi birbirlerine sarılmış hep birlikte kameraya poz veriyorlardı. Yanıp sönen kırmızı bir çerçeve, bu dörtlüye doğru yaklaştı, yaklaştı... Sonunda içlerinden birinin yüzünde donup kaldı.

Adam siyah saçlı, atletik yapılı, yanık tenliydi. Tunçlaşmış yüzünde gözleri, gökyüzünden koparılıp alınmış gibi masmaviydi. Onlar böyle mutlulukla objektife gülümserlerken, arkalarında birden, inanılmaz bir patlama daha meydana geldi. Şimdi ekranda yalnızca, giderek büyüyen ve her yeri kaplayan sis şeklinde beyaz bir bulut görünmekteydi. Gizem şaşkınlıkla, "Fakat bu da ne?" dedi. Sanki yapay bir sis gibi..."

Ufaklık da, Gizem'e bakıp, "Tamam! Onu anladık da..." dedi. "Şimdi, bu inanılmaz olaylar dizisi neyin nesiydi? Ne amaçla benim cep telefonuma kaydedildi? Biz bir bilim kurgu filmi izleyelim diye olamaz; öyle değil mi? Sanırım birileri, bizim bu gizemli olayı özellikle öğrenmemizi istedi. Eğer bu, bir yanlışlık sonucu değilse tabii."

Telefonun çalan zili, Ufaklık'ın konuşmasını sürdürmesine olanak tanımadı. Görünmeyen bir numara, onu ikinci hattan aramaktaydı. Ufaklık, "Bu da kim şimdi?" diyerek cep telefonunun konuşma düğmesine bastı. "Daha ben bile bu hattın numarasını bilmiyorum ki!"

Kadife yumuşaklığında bir kadın sesi, "Zaten bilmeniz gerekmeyecek Ajan Z." dedi. "Bana ulaşmak istediğinizde, ikinci hattın konuşma düğmesine basmanız yeterli... Tabii bu görüşmeyi ben de gerekli görmekteysem... Bu arada, Ajan X'in sizi tanımaması için estetik ameliyatı geçirdiğinizi bilmesem, sizi ben de tanımayacaktım. Sizi nasıl bu kadar gençleştirebildiler, anlayamadım Her neyse..."

Az önce izlediğiniz, Dünya Güvenlik Örgütü Komando Timi'nin son eylemiydi. Olağanüstü yeteneklere sahip bu tim, düne kadar dünyanın dört bir yanında çok önemli görevler üstlenmekteydi. Ne yazık ki bu eyleminde, biri dışındada tüm üyelerini yitirdi. Fakat asıl sorunumuz, timin sağ kalan tek üyesi Ajan X... Kırmızı çerçeve içindeki kişi...